

Οι άγιοι μάρτυρες Λαυρέντιος, Ξυστός και Ιππόλυτος

/ [Πεμπτουσία](#)

Οι άγιοι μάρτυρες Λαυρέντιος, Ξυστός και Ιππόλυτος έζησαν κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Δεκίου (249-251 μ.Χ.).

Ο άγιος Ξυστός καταγόταν από την Αθήνα, όπου και σπούδασε φιλοσοφία. Κατόπιν έφυγε από την πατρίδα του, την πόλη της σοφίας και πήγε στη Ρώμη. Εκεί χειροτονήθηκε επίσκοπος, μετά το μαρτυρικό θάνατο του αγίου πάπα Στεφάνου (254-257 μ.Χ.). Επειδή δε τότε προετοιμαζόταν διωγμός κατά των χριστιανών, ο άγιος Ξυστός έδωσε εντολή στον αρχιδιάκονό του Λαυρέντιο να διαχειριστεί τα σκεύη της Εκκλησίας της Ρώμης. Εκείνος τότε αμέσως τα πούλησε και τα χρήματα που πήρε τα μοίρασε στους φτωχούς.

Πηγή: <http://www.orthodox-goods.com/>

Μόλις όμως επέστρεψε από την Περσία ο Δέκιος, ο επίσκοπος Ξυστός συνελήφθη και οδηγήθηκε ενώπιόν του. Εκείνος προσπάθησε να τον πείσει να αρνηθεί το Χριστό. Ο Άγιος όμως δεν πείστηκε, αλλά διακήρυξε με παρρησία ότι ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός και δημιουργός του παντός. Τότε ο Δέκιος εξοργίστηκε πάρα πολύ και με προσταγή του ο Άγιος αποκεφαλίστηκε και, έτσι,

κοσμήθη-κε με τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.

Έπειτα οδηγήθηκε στον Αυτοκράτορα ο αρχιδιάκονος Λαυρέντιος. Εκείνος ζήτησε από τον Άγιο να του παραδώσει τα χρήματα και τα ιερά σκεύη της Εκκλησίας. Τότε ο άγιος Λαυρέντιος ζήτησε να του δώσει άμαξες, για να τα φορτώσει και να του τα παραδώσει. Μόλις λοιπόν του έδω-σε τις άμαξες, πήγε και βρήκε τους χωλούς και αναπήρους, στους οποίους είχε διανείμει τα χρήματα, τους επιβίβασε στριμωχτά, για να χωρέσουν, πάνω σ' αυτές και τους πήγε στον Αυτοκράτορα. Εκείνος, βλέποντάς τους, εξοργίστηκε πάρα πολύ και πρόσταξε να μαστιγώσουν ανελέητα τον Άγιο και εν συνεχεία να τον κλείσουν στη φυλακή. Κατά το χρονικό διάστημα που ο Άγιος ήταν φυλακισμένος θερά-πευε όλους τους αρρώστους που προσέτρεχαν σ' αυτόν, από οποιαδήποτε ασθένεια και αν υπέφεραν. Βλέποντας δε ο αρχιφρουρός της φυλακής Καλλίνικος τις θαυματουργικές θεραπείες που επιτελούσε ο άγιος Λαυρέντιος, πίστευσε στο Χριστό και βαπτίστηκε.

Μετά από το γεγονός αυτό ο Άγιος οδηγήθηκε και πά-λι στον Αυτοκράτορα και, επειδή δεν πείστηκε να θυσιάσει στα είδωλα, τον ξάπλωσαν σε μια τεράστια σχάρα, κάτω από την οποία υπήρχαν αναμμένα κάρβουνα. Πάνω λοιπόν σ' αυτή τη σχάρα ευρισκόμενος ο Μάρτυς, αφού ανέπεμψε ευχαριστήρια προσευχή στο Θεό, παρέδωσε το πνεύμα του και κοσμήθηκε με τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.

Το τίμιο λείψανο του αγίου Λαυρέντιου το παρέλαβε ο άγιος Ιππόλυτος και το ενταφίασε με τις οφειλόμενες τιμές. Πληροφορηθείς όμως την ενέργεια αυτή του Ιππο-λύτου ο Αυτοκράτορας, έστειλε και του έφεραν ενώπιόν του τον Άγιο και πρόσταξε αμέσως να τον μαστιγώσουν με σιδερένιες κινάρες (αλυσίδες που είχαν οξύτατα δόν-τια) και εν συνεχεία να τον δέσουν σε άγριους ίππους. Συρόμενος δε με βία ο αθλητής του Χριστού πάνω σε κακοτράχαλους τόπους και σε μεγάλη απόσταση, παρέδωσε το πνεύμα του στο Θεό και έλαβε τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.

Λέγεται δε ότι επτά ημέρες μετά από το μαρτύριο του Ιππολύτου οι αυτοκράτορες Δέκιος και Βαλεριανός πή-γαν έφιπποι στο θέατρο, όπου και εξέπνευσαν. Ο Δέκιος, προτού ξεψυχήσει, είπε με όλη τη δύναμη της φωνής του: «Ιππόλυτε, με σύρεις δεμένο σαν αιχμάλωτο;». Ο δε Βαλεριανός είπε: «Ιππόλυτε, με έδεσες με πύρινες αλυσίδες και με σύρεις;». Τα λόγια αυτά των δύο αυτοκρατόρων έγιναν γνωστά σε όλη την οικουμένη και όλοι στερεώθη-καν στην πίστη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον Οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Με τους Αγίους μας -Μήνας Αύγουστος, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 51-54)